

Gerard Kramer

Mijn Herder is de Heer

WoordStudie

Psalm 23 e.a.p.

Mijn herder

Als David zichzelf in de overbekende psalm 23 – die wel de herderspsalm wordt genoemd – vergelijkt met een schaap en over de Heer spreekt als ‘mijn Herder’, is dat levensecht en herkenbaar. Er is niets overdreven vrooms in zijn woorden: hij presenteert zichzelf als zwak en afhankelijk, maar omdat de Heer zo goed en zo groot is, weet David aan Wie hij zich te allen tijde mag vasthouden. Ook wij willen ons graag in volle afhankelijkheid tegenover de Heer plaatsen en ons in al onze zwakheid door Hem laten leiden en verzorgen.

David sprak over de God van het volk Israël als zijn persoonlijke Herder, over Wiens zorg hij zich continu mocht verblijden. Voor ons, gelovigen van na het kruis, geldt dat op een wel heel bijzondere manier. In het Nieuwe Testament zien we namelijk dat het herderschap van de Heer Jezus nog een ander aspect heeft, dat aan David nog niet bekend was.

De goede Herder

Veel mensen weten dat de Heer Jezus Zichzelf met een herder (Gr. *poimèn*) vergeleken heeft. Dat feit is bijna even bekend als de herderspsalm, die we zojuist voor de aandacht hadden. In Johannes 10 zien we de Heer Jezus als de Herder van de schapen (vs. 2), die op een herkenbare wijze tot Zijn schapen spreekt (vs. 3) en voor hen uitgaat (vs. 4). Hij is gekomen om hun leven en overvloed te geven, Hij is

de goede Herder. Dat overvloedige leven, het eeuwige leven, *kan* Hij geven, omdat Hij Zijn leven voor de schapen heeft afgelegd (vs. 11, 14). *Hijzelf is dus hun leven!*

De schapen hebben hun leven aan Hem te danken, ze zijn daarom Zijn eigendom (vs. 12). Om die reden bekommert Hij Zich om de schapen, en Hij, de goede Herder, kent ze en heeft een persoonlijke relatie met hen én met de Vader (vs. 14). Daartegenover plaatst de Heer Jezus de harde realiteit van de boze machten, die de gelovigen deze bijzondere situatie misgunnen. Hij maakt melding van dieven en rovers (vs. 1, 8), van vreemden (vs. 5), van de wolf die eropuit is de schapen te roven en te verstrooien (vs. 12), van de huurling die zich niet om hen bekommert (vs. 12-13). Het is goed te weten dat de Heer ook alle gevaren kent die ons omringen.

Opvallend is dat de Heer niet over omstandigheden, maar – afgezien van de wolf, die echter een beeld is van de boze – over personen spreekt die het op de schapen hebben voorzien.

Wij, die met zwakke schapen vergeleken worden, hebben te maken met vijanden die we niet direct als zodanig herkennen. Ziet een schaap het verschil tussen een dief, een rover, een vreemde en een huurling? De schapen kunnen dat niet weten en hoeven dat ook niet te weten. Zij hoeven maar één ding te kennen, en dat is de stem van de Herder: Zijn stem horen zij (vs. 3), Zijn stem kennen zij (vs. 4). Ook hier vinden we de *persoonlijke relatie* van elk schaap, van elke gelovige, met de Herder. Hij roept Zijn *eigen* schapen bij name (vs. 3). Van de vreemden vluchten zij weg, want hun stem is de schapen niet vertrouwd (vs. 5). Alleen naar de stem van de Herder, de enige stem die ze kennen, zullen zij luisteren (vs. 16).

Schapen zonder herder

Betekent het bovenstaande nu dat alle ongelovigen om ons heen onze vijanden zijn? Dat wij ons mogen verblijden over de leiding en de bescherming van onze Goede Herder, te midden van een omgeving die ons continu bedreigt? Dat is niet het beeld dat uit Psalm 23 en Johannes 10 naar voren komt. Daar is inderdaad sprake van boze machten die het op ons voorzien hebben, maar een heleboel mensen om ons heen worden zélf net als wij met schapen vergeleken en niet met bedreigende machten. Tegenover verreweg de meeste mensen om ons heen past ons dan ook een heel andere houding, namelijk die van ontferming.

Tegenover de farizeeën en de schriftgeleerden trad de Heer streng op, maar toen Hij de menigten zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, want zij lagen afgemat terneer *als schapen die geen herder hebben* (Matt. 9:36; Marc. 6:34). Kijken we zo naar de vele stuurloze mensen om ons heen? Er zijn zoveel schapen in onze tijd die de leiding, de versterking, de genezing, en de opzoekende liefde van de Herder (vgl. Ezech. 34:3-5) zichtbaar missen. Laten wij tegenover hen nog wel zien van Wie we zijn en Wie we dienen (Hand. 27:23)? Dat is niet onze verdienste. We kunnen slechts het eigendom zijn van de Heer Jezus, onze God en Heiland, omdat *Hij* voor ons is gestorven en door God uit de doden is teruggebracht als de grote Herder van de schapen (Hebr. 13:20). Ook voor ons geldt immers dat we dwaalden als schapen, maar nu zijn teruggekeerd tot de Herder en Opziener van onze zielen (1 Petr. 2:25), die eens als de overste Herder zal verschijnen (1 Petr. 5:4). Mogen nog velen tot Zijn kudde gaan behoren!

Oude Sporen 2015

